

КОЗАК ГҮЛЯЄ, БО ДУША СПІВАЄ

13 стор.

Того дня в Торговиці лупили з гармат,
билися навкулачки, ходили босоніж по
битому склу та показували інші комедії

артисти і... справжні козаки! Вони гордо походжали пагорбом у розкішному козацькому одязі з оселедцями на голові. Так от які вони справжні козаки! Наші учні тепер будуть знати про славних оборонців рідної землі значно більше.

Було багато цікавого: конкурси, де змагались учні школи і учасники свята. Чудовий концерт і хвилюючі розповіді ведучих Світлани Данильчук, Ігоря Жигалюка і молодших – Діми Кондицького та Марійки Спільнюк, виступи гостей – солістів та ансамблю, хвилююча пісня бандуристки з Рівного.

Але було і незвичайне, небачене донині. На початку свята козацькі отамани усіх вишикували у велике козацьке коло. Бачили б ви його! Прозвучав державний гімн... А ще урочиста козацька звірка: «Гетьман Іван Мазепа!» І відповідь: «Вічно в строю!» І так було згадано усіх великих патріотів України...

Вразили присутніх члени школи бойових мистецтв, які танцювали на... склі. Знаєте, який у них девіз?! «Богові – слава, вчителю – честь, ворогам – смерть!»

А ще – прийом у козаки. І це сприймалось, як справжнє, бажане, незвичайне! Козаками стали віднині найшанованіші жителі нашого села і майже всі учні школи. Сергій Загоруйко та Петро Данильчук відразу одержали звання козацьких підполковників. Так що козацькому

КОЗАК ГУЛЯЄ, БО ДУША СПІВАЄ

Такого Дня Незалежності Торговиця ще не знала! Урочистого, хвилюючого, справжнього. Бо ж важливо не просто прийти на мітинг чи концерт, а стати його організатором і активним учасником. Важливо, що для тебе значить незалежність, яке місце займає в твоєму житті. В цей день усі жителі села і гості з Вовнич, Красного, Боремця, Острівця, Ставрова, Підлозців та інших міст і сіл, що прибули на свято, відчували в своїх серцях світлу радість, почуття гордості за причетність до нашої незвичайної та героїчної історії.

Готувались серйозно і довго. Чимало зусиль доклали директор будинку культури Галина Форемна, художній керівник Володимир Грибовський, наш композитор, виконавець і поет Микола Левчинський. Після робочого дня бігли готуватися до концерту члени вокального ансамблю, солісти – учні та випускники школи. Світлана Данильчук готувала розповідь про історію села та наших односельчан, яких доля розкидала по світу.

Усією громадою готували місце для свята – лівий берег Ікви з високим пагорбом, що служив сценою, а далі – рівенький зелений луг. Під керівництвом сільського голови Петра Данильчука косили, вирівнювали, звозили необхідне.

І от цей день настав. Ще напередодні свята на пагорбі замайорів державний прапор України і розкішний, справжній козацький намет, аж готували свято разом із нами ватажки Волинського козацького полку і наші спонсори – житель села, а тепер власник фірми «Волиньвікнабуд» Павло Якимчук, колишній житель села Микола Бугайов, фірми «Вікнобум», «Ініціал», «Гейзер», ПП «Агро-Експрес-Сервіс».

На свято також прибули старшокласники Волинського військово-спортивного ліцею, група кращих учнів школи бойових мистецтв,

роду нема переводу!

Ви пробували справжній козацький куліш? Так от, усі учасники свята мали можливість скуштувати цієї надзвичайно смачної козацької страви досхочу. Жительки нашого села – справжні господині. Чого тільки не було на гостинному столі! І вареники, і пампушки, і галушки з маком, і риба, і м'ясо, і ще багато всякої смачоти. Відтак добре попоїсти, а не тільки скуштувати наїдки, мав можливість кожен. А ще виїзна торгівля обслуговувала всіх бажаючих швидко і якісно.

Надзвичайно велике благо – це багато місця, ніякої штовханини, скрізь вільно, гарно, все видно.

Вражали несподіваними залпами козацькі гармати. Всі мимоволі здригалися від могутніх залпів, а в автомобілях спрацьовувала сигналізація.

Хочу ще сказати, що в цей день святкував свій день народження один з головних наших спонсорів – Павло Якимчук. У Торговиці проживає його мама – невтомна трудівниця, багатодітна мати Олеся Якимчук, яка зліпила на свято 500 вареників.

Більшість присутніх на святі були у вишиванках. Як гарно вони виглядали – барвисті, ошатні, справжні витвори мистецтва на своїх власниках. Вишиванка – наша гордість! У себе в школі ми вже давно відзначаємо урочистості свята у вишиванках. Був і конкурс вишиванок. На ньому переможницею стала юна україночка Олена Лавренюк. Їй чотири рочки. Справжні шаровари – розкішні, червоні – одержав Олег Форемний за крашу чоловічу вишиванку. Взагалі призи були солідні і дуже пам'ятні. Вася Зань, наприклад, став переможцем конкурсу рибалок і одержав спінінг та шаровари.

Хвилююче звучала пісня про Торговицю Миколи Левчинського. Як клятва, як пам'ять, як нагадування нащадкам: вічно пам'ятайте про своїх героїв, любіть свою маленьку батьківщину – село і зробіть його багатим і квітучим, таким, яким воно було колись.

Свято тривало до ранку. Селяни ще ніколи не бачили таких розкішних, зоряних феєрверків, які несподівано розітнули нічне небо мальовничим казковим зорепадом.

А над усім цим торжеством могутньо зводився у небо мовчазний свідок давнини наш замок – старовинне Торговицьке городище. Я знаю: він радів, він хвилювався, він був у цей день вдячний своїм нащадкам...

© **Ніна ЯКИМЧУК,**
директор

Торговицької ЗОШ І-ІІІ ступенів.

